

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД

«ПРИДНІСТРОВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ
БУДІВНИЦТВА ТА АРХІТЕКТУРИ»

ЗАТВЕРДЖЕНО:

Голова приймальної комісії
ДВНЗ ПДАБА
проф. М. В. Савицький

2019 року

ПРОГРАМА
вступних випробувань
освітнього ступеня магістра
(назва)
за спеціальністю 263 «Цивільна безпека»
(шифр і назва спеціальності)
за освітньо-професійною програмою
за освітньо-науковою програмою
для неспоріднених спеціальностей

м. Дніпро – 2019

Укладачі: Бєліков А.С., Карасьов О.Г., Налисько М.М., Пилипенко О.В., Рабіч О.В., Рибалка К.А., Чередниченко Л.А.

ВСТУП

Програма вступних випробувань складена відповідно до освітньо-професійної програми «Цивільна безпека» підготовки магістра спеціальності 263 «Цивільна безпека», для неспоріднених спеціальностей.

1. МЕТА ТА ЗАДАЧІ ВИПРОБУВАННЯ

1.1. *Метою вступних випробувань* є забезпечення конкурсних зasad при зарахуванні в ДВНЗ «Придніпровська державна академія будівництва та архітектури» на навчання для здобуття освітнього ступеня «магістр» зі спеціальністю 263 «Цивільна безпека» за освітньо-професійною програмою «Цивільна безпека» шляхом виявлення рівня підготовленості абитурієнтів по професійно-орієнтованих дисциплінах і оцінки рівня знань та умінь.

1.2. *Основними задачами вступних випробувань* є перевірка засвоєння системи теоретичних знань і оволодіння практичними навичками застосування знань та умінь, отриманих при вивчені фахових дисциплін циклів бакалаврської підготовки, з метою перевірки здатності студентів до успішного проходження підготовки для здобуття освітнього ступеню «магістр» зі спеціальністю 263 «Цивільна безпека» за освітньо-професійною програмою «Цивільна безпека».

На фахові вступні випробування зі спеціальності 263 «Цивільна безпека» за освітньо-професійною програмою «Цивільна безпека» виносяться завдання з наступних дисциплін бакалаврської підготовки:

- Безпека життєдіяльності та основи екології.
- Основи охорони праці.
- Виробнича санітарія.

2. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

РОЗДІЛ 1. БЕЗПЕКА ЖИТТЕДІЯЛЬНОСТІ

Безпека життєдіяльності як категорія, поняття. Теоретичні основи та практичні функції БЖД. Основний показник і головна задача безпеки життєдіяльності. Аксіоми про потенційну небезпеку життєдіяльності. Визначення понять безпека та життєдіяльність. Умови абсолютної та відносної безпеки. Характеристика рівня безпеки. Об'єкти захисту в БЖД. Системи та заходи забезпечення безпеки об'єктів захисту.

Небезпека. Ризик як оцінка небезпеки. Основні поняття та визначення небезпек. Номенклатура, таксономія квантифікація та ідентифікація небезпек. Ризик як оцінка небезпеки. Концепція сприятливого (допустимого) ризику. Відношення людини до ризику. Розвиток ризику на промислових об'єктах. Основи аналізу і управління ризиком. Моделювання ризику.

Техногенні аварії, природні небезпеки. Загальні закономірності та причини виникнення техногенних аварій. Характеристика виробничої аварії: небезпечні ознаки, фази та стадії розвитку виробничої аварії.

Запобігання НС та організація дій для усунення їх негативних наслідків. Ліквідація наслідків НС. Попередження надзвичайних ситуацій. Основні засоби захисту населення та їх коротка характеристика (організація оповіщення населення, використання захисних споруджень, евакуація).

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Беликов А.С., Капленко Г.Г., Мацияко В.В., Пушнин Л.П., Стаценко Ю.Ф., Кирнос Е.А., Андреева А.В., Зибров И.Ф./ Безопасность жизнедеятельности / Под. ред.. д.т.н., профессора А.С. Баликова. – Днепропетровск: ФОП Середняк Т.К., 2015 г. – 636 с.
2. Желібо Є.П., Заверуха Н.М., Зацарний В.В. Безпека життєдіяльності: Навч. посіб. / За ред.. Є.П. Желібо. 6-е вид. – К.: Каравела, 2008. – 344 с.
3. Крикунов Г.Н., Беликов А.С, Залунин В.Ф. Безопасность жизнедеятельности: 1- 2ч. г. Днепропетровск: Изд. Пороги, 1998. – 412 с.
4. І.П. Постук та ін. Безпека життєдіяльності. – Львів, СПОЛОМ, 2003.
5. З.М. Яременко Безпека життєдіяльності К-2005

Допоміжна

1. Глобальні зміни клімату: економіко-правові механізми імплементації Кіотського протоколу в Україні / за ред. В. Я. Шевчука. – К. : Геопrint, 2005. – 150 с.
2. Гриценко А. В. Радиоэкология регионов Украины: Харьковская область / А. В. Гриценко, Г. Д. Коваленко. – Х. : ИД «ИНЖЭК», 2003. – 128 с.
3. Джигирей В. С. Основи екології та охорона навколошнього природного середовища (Екологія та охорона природи) : підручник / В. С. Джигирей, В. М. Сторожук , Р. А. Яцюк. – Львів : Афіша, 2001. – 272 с.
4. Г.Н. Крикунов и др. Безопасность жизнедеятельности. Пороги. 1992.

РОЗДІЛ 2. ОСНОВИ ОХОРОНИ ПРАЦІ

Законодавча та нормативна база України про охорону праці. Основні законодавчі акти про охорону праці: Конституція України, Закони України: “Про охорону праці”, “Про охорону здоров’я”, “Про використання ядерної енергії та радіаційний захист”, “Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення”, Кодекс законів про працю України. Правове поле цих актів законодавства і коло питань, на які поширюється їх дія щодо охорони праці. Основні принципи державної політики в галузі охорони праці. Права громадян на охорону праці при укладанні трудового договору та під час роботи. Соціальне страхування від нещасних випадків і професійних захворювань. Права працівників на пільги і компенсації за важкі та шкідливі умови праці. Відшкодування роботодавцем шкоди працівникам у разі ушкодження їх здоров’я чи нанесення моральної шкоди. Дотримання вимог щодо охорони праці при проектуванні, будівництві та реконструкції підприємств, розробці й виготовленні засобів виробництва. Тривалість робочого часу працівників, скорочена тривалість робочого часу, обмеження робіт в нічний час і надурочних робіт. Обов’язки роботодавця щодо створення безпечних і нешкідливих умов праці. Обов’язки працівника щодо виконання вимог нормативних актів про охорону праці. Гарантії охорони праці жінок, обмеження застосування праці жінок залежно від умов праці та в нічний час, гарантії при прийнятті на роботу і заборона звільнення вагітних жінок та жінок, які мають неповнолітніх дітей. Права неповнолітніх у трудових правовідносинах, роботи, на яких забороняється застосування праці осіб молодше вісімнадцяти років. Медичні огляди при прийнятті на роботу та в період роботи.

Державні міжгалузеві та галузеві нормативні акти про охорону праці (норми, правила, положення, інструкції, переліки тощо). Кодування міжгалузевих і галузевих нормативних актів про охорону праці. Міждержавні стандарти системи стандартів безпеки праці, державні стандарти України з питань безпеки праці, вимоги з охорони праці нормативних документів у галузі будівництва. Державний реєстр нормативних актів про охорону праці. Дисциплінарна, адміністративна, матеріальна та кримінальна відповідальність

за порушення законодавства та нормативних актів про охорону праці, за створення перешкод для діяльності посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці і представників професійних спілок. Міжнародне співробітництво в галузі охорони праці, використання світового досвіту організації роботи щодо поліпшення умов і безпеки праці.

Державне управління охороною праці та охорони праці на виробництві. Органи державного управління охороною праці: Кабінет Міністрів України, органи державного нагляду за охороною праці, міністерства та інші центральні органи державної виконавчої влади, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування. Комpetенція і повноваження цих органів в галузі охорони праці, їх функції. Основні функції управління охороною праці: організація та координація робіт, облік показників стану умов і безпеки праці, аналіз та оцінка стану умов і безпеки праці, планування та фінансування робіт, контроль за функціонуванням системи управління охороною праці, стимулування. Управління охороною праці на підприємстві та обов'язки роботодавця. Організація служби охорони праці. Положення про службу охорони праці, її основні завдання, функціональні обов'язки та права. Комісія з питань охорони праці на підприємстві. Типове положення про комісію з питань охорони праці підприємства, порядок її створення, обов'язки та права. Комплексні перевірки стану охорони праці на підприємстві. Атестація робочих місць на відповідність вимогам нормативних актів про охорону праці. Регулювання охорони праці у колективному договорі. Комплексні плани підприємств щодо покращення стану охорони праці.

Навчання з питань охорони праці. Навчання та систематичне підвищення рівня знань працівників, населення України з питань охорони праці - один з основних принципів державної політики в галузі охорони праці, фундаментальна основа безпеки праці та необхідна умова удосконалення управління охороною праці і забезпечення ефективної профілактичної роботи щодо запобігання аваріям і травматизму на виробництві.

Державний нагляд, відомчий і громадський контроль за охороною праці. Органи державного нагляду за охороною праці: Комітет по нагляду за охороною праці, органи пожежного нагляду Міністерства внутрішніх справ, органи санітарно-епідеміологічної служби Міністерства охорони здоров'я. Адміністрація ядерного регулювання Мінекобезпеки, органи прокуратури. Основні повноваження і права органів державного нагляду за охороною праці, відповідальність посадових осіб органів державного нагляду за охороною праці щодо виконання покладених на них обов'язків. Громадський контроль за дотриманням законодавства про охорону праці. Відомчий контроль за станом охорони праці на виробництві. Уповноважені трудових колективів. Типове положення про роботу уповноважених трудових колективів з питань охорони праці, формування складу уповноважених, їх навчання, функціональні обов'язки, права, гарантування прав та діяльності уповноважених з питань охорони праці. Повноваження та права профспілок у здійсненні контролю за додержанням законодавства про охорону праці.

Розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань та аварій на виробництві. Вимоги закону України "Про охорону праці" щодо розслідування та обліку нещасних випадків, професійних захворювань і аварій. Розслідування, облік та аналіз нещасних випадків, професійних захворювань і аварій, як основа для розробки профілактичних заходів щодо їх запобігання та вирішення соціальних питань, пов'язаних з нещасними випадками, професійними захворюваннями та аваріями. "Положення про розслідування та облік нещасних випадків, професійних захворювань та аварій на підприємствах, в установах і організаціях". Нещасні випадки, що підлягають розслідуванню згідно з Положенням. Порядок і терміни розслідування нещасних випадків на виробництві. Склад комісії. Акт про нещасний випадок. Розслідування нещасних випадків за заявами потерпілих чи осіб за дорученнями потерпілих. Порядок і терміни такого розслідування. Спеціальне розслідування нещасних випадків, формування комісій спеціального розслідування і їх функції. Перелік документів, що входять до матеріалів спеціального розслідування. Вирішення комісією спеціального розслідування соціальних питань, пов'язаних з нещасними випадками. Порядок розслідування професійних захворювань на

виробництві. Мета розслідування, діагностування професійного захворювання, повідомлення власника та органів санітарного нагляду, створення та склад комісії з розслідування, оформлення результатів розслідування. Порядок розслідування аварій на виробництві, класифікація аварій та склад комісії.

Аналіз, прогнозування, профілактика травматизму та професійної захворюваності на виробництві. Мета і методи аналізу. Порівняльна характеристика методів аналізу. Використання статистичної звітності ѹ актів розслідування нещасних випадків і професійних захворювань в аналітичній роботі. Показники частоти та тяжкості травматизму. Автоматизовані системи обліку, аналізу та дослідження травматизму з використанням засобів обчислювальної техніки, їх роль та значення в управлінні охороною праці. Основні технічні та організаційні заходи щодо профілактики виробничого травматизму та професійної захворюваності.

Основи гігієни праці та виробничої санітарії. Загальні положення. Закон України “Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення”, основні його вимоги щодо організації, розміщення виробництва та створення умов праці, що відповідають санітарним вимогам. Відповіальність за невиконання санітарних нормативів щодо умов праці та проживання населення. Вплив характеру праці, санітарних особливостей виробничих процесів, обладнання, переробленої сировини, проміжного та кінцевого продукту, санітарних умов праці в цілому на функціонування організму та його окремих систем. Поняття “виробнича санітарія”, її значення. Фактори, що визначають санітарно-гігієнічні умови праці. Загальний підхід до оцінки умов праці та забезпечення умов праці, що відповідають нормативам.

Повітря робочої зони. Визначення понять “робоча зона” та “повітря робочої зони”. Мікроклімат робочої зони: поняття, вплив на теплообмін організму людини з навколоишнім середовищем, основні види теплообміну, їх залежність від параметрів мікроклімату. Нормування та контроль параметрів мікроклімату. Загальні заходи та засоби нормалізації параметрів мікроклімату, удосконалення технологічних процесів та обладнання з метою зменшення виділення тепла у виробничі приміщення, раціональне розміщення технологічного обладнання, автоматизація та дистанційне управління технологічними процесами, вентиляція, опалення та кондиціювання повітря, влаштування зон (приміщень) для охолодження чи зігрівання, захисні екрани, водяні та повітряні завіси, повітряне та водоповітряне душування, засоби індивідуального захисту. Склад повітря робочої зони – природно-фізіологічний склад повітряного середовища виробничих приміщень і території підприємств шкідливими речовинами (газами, парою, пилом, димом, мікроорганізмами), виробничі отрути, вплив шкідливих домішок виробничого повітряного середовища на функціонування організму. Матеріальна та функціональна кумуляція. Залежність шкідливого впливу домішок повітряного середовища від хімічного складу домішок, часу дії, концентрації, параметрів мікроклімату, наявності інших шкідливих факторів, фізичної трудомісткості робіт. Гострі й хронічні отруєння, професійні захворювання. Класифікація шкідливих домішок повітряного середовища за характером дії на організм людини – речовини гостро направленої дії (Г), алергічної дії (А), фіброгенної (Ф) та канцерогенної (К). Класи небезпечності речовин залежно від гранично допустимих концентрацій. Санітарно-гігієнічне нормування забруднення повітряного середовища на виробництві, гранично допустимі концентрації (ГДК) та орієнтовно безпечні рівні впливу (ЛБРВ) шкідливих речовин в повітрі робочої зони. Загальні вимоги безпеки щодо організації і проведення робіт з надзвичайно небезпечними речовинами. Контроль стану повітряного середовища на виробництві, періодичність і методи контролю залежно від класу небезпечності домішок повітряного середовища. Нагляд за дотриманням санітарних вимог до стану повітряного середовища на виробництві.

Вібрація. Визначення поняття “вібрація”. Параметри вібрації – амплітуда, віброшкідливість, віброприскорення, частота. Логарифмічні рівні віброшкідливості. Причини вібрації – механічні, гідро-, газо- та електродинамічні. Джерела вібрацій. Вібрації як позитивний і негативний чинник виробничого процесу. Класифікація вібрацій за

походженням, локальні вібрації та вібрації робочих місць. Вплив вібрацій на організм людини, функціональні порушення окремих систем та регуляторної функції центральної нервової системи. Вібраційна хвороба, її суб'єктивні і об'єктивні прояви залежно від виду вібрацій. Гігієнічне нормування вібрацій, параметри, що нормуються (віброшвидкість, віброприскорення, логарифмічні рівні віброшвидкості), їх допустимі значення залежно від виду вібрації, напрямку та часу дії. Методи контролю параметрів вібрацій. Заходи та засоби колективного та індивідуального захисту від вібрацій, безпечний режим роботи та відпочинку, медико-профілактичні заходи.

Шум, ультразвук та інфразвук. Визначення поняття “шум” – фізичного та фізіологічного. Параметри звукового поля – звуковий тиск, інтенсивність, частота, коливальна швидкість. Звукова потужність джерела звуку. Діапазон частот та звукового тиску, що сприймаються органами слуху людини, нижній поріг сприймання, поріг болювого відчува. Спектральна чутливість органів слуху людини. Рівні звукового тиску та рівні звуку. Класифікація шумів за походженням (механічні, гідро-, газо- та електродинамічні), за характером спектра та часовими характеристиками. Дія шуму на організм людини, зміни у функціонуванні окремих систем організму, шумові професійні захворювання. Нормування шумів за граничними спектрами та за рівнями шуму залежно від характеру робіт та характеру шуму. Контроль параметрів шуму, вимірювальні прилади. Методи та засоби колективного та індивідуального захисту від шуму, шляхи їх реалізації, вибір, ефективність. Інфра- та ультразвук. Параметри інфра- та ультразвукових коливань – частота, тиск та інтенсивність. Джерела ультра- та інфразвукових коливань. Дія ультра- та інфразвуку на організм людини. Нормування та контроль рівнів, методи та засоби захисту від ультра- та інфразвуку.

Освітлення виробничих приміщень. Нормативні документи, значення виробничого освітлення, види виробничого освітлення, вимоги санітарних нормативів щодо їх застосування. Основні поняття системи світлотехнічних величин – сила світла, світовий потік, освітленість, яскравість, яскравий контраст, видимість, фон. Природне освітлення, його значення як виробничого і фізіологічно-гігієнічного чинника для працюючих. Системи природного освітлення, вимоги санітарних нормативів щодо їх використання залежно від розмірів приміщень. Нормування природного освітлення, коефіцієнт природного освітлення, розряди робіт по зоровій напрузі, їх визначення для конкретних умов. Орієнтація робочих місць відносно світлових просвітів. Експлуатація систем природного освітлення. Загальний підхід до проектування систем природного освітлення, етапи проектування, метод Данилюка. Штучне освітлення. Системи штучного освітлення та вимоги санітарних нормативів щодо їх використання. Штучне освітлення: робоче, аварійне, чергове, евакуаційне, охоронне. Джерела штучного освітлення, їх типи, порівняльна оцінка, вибір. Світильники, їх призначення, основні характеристики, виконання. Нормування штучного освітлення, розряди та підрозряди робіт, їх визначення.

Іонізуючі випромінювання. Визначення понять “іонізуюче випромінювання” та “радіаційна безпека”. Корпускулярні та фотонні іонізуючі випромінювання, взаємодія випромінювання з середовищем. Проникаюча та іонізуюча здатність, поглинута та еквівалентна дози, потужність дози. Радіонукліди та електронно-променеві прилади, як джерела іонізуючих випромінювань. Внутрішнє та зовнішнє опромінення. Вплив іонізуючих випромінювань на організм людини залежно від еквівалентної дози, потужності дози, опромінених площин поверхні та органів тіла. Соматичні та генетичні наслідки опромінювання. Променева хвороба, стадії її розвитку. Можливі наслідки разового опромінення залежно від еквівалентної дози, абсолютно смертельної дози. Гігієнічне нормування іонізуючого опромінення, основні дозові граници, їх значення в залежності від групи критичних органів. Допустимі рівні, їх суть та призначення.

Електромагнітні поля та електромагнітні випромінювання радіочастотного діапазону. Параметри полів і випромінювань. Класифікація електричних і магнітних полів та електромагнітних випромінювань за частотним спектром, їх джерела. Вплив на людину. Гранично допустимі напруженості полів. Методи захисту від полів – вибір оптимальних

геометричних параметрів електроустановок високої напруги, екрануючі пристрой, захист часом та відстанню, виділення зон випромінювання, екрануючий одяг. Захист від електромагнітних випромінювань радіочастотного діапазону – зменшення випромінювання джерела, часом і відстанню, екраниванням, виділенням зон випромінювання, застосуванням засобів індивідуального захисту. Розрахунок екранів. Розрахунок очікуваної інтенсивності випромінювання. Прилади та методики контролю електромагнітного випромінювання на робочих місцях.

Безпека при вантажно-розвантажувальних роботах на транспорті. Безпека при вантажно-розвантажувальних роботах. Класифікація вантажів залежно від їх небезпечності та маси одного місця. Знаки небезпеки небезпечних вантажів. Карта технологічних процесів на вантажно-розвантажувальні роботи. Механізація вантажно-розвантажувальних робіт. Норми переміщення вантажів вручну. Правила складування вантажів. Правила переміщення спеціальних вантажів. Безпека підіймально-транспортого обладнання. Вантажопідіймальні крани, ліфти, електро- та автонавантажувачі. Небезпечні фактори, що виникають при експлуатації обладнання. Технічне освідчення обладнання. Статичні та динамічні випробування. Підготовка працівників.

Безпека при експлуатації систем під тиском і кріогенної техніки. Загальні вимоги безпеки до посудин, що працюють під тиском. Класифікація посудин, що працюють під тиском. Реєстрація посудин. Обслуговування посудин. Технічне освідчення посудин. Безпека при експлуатації котельних установок. Безпека при експлуатації компресорних установок. Безпека при експлуатації балонів з газом.

Безпека при роботі комп'ютера та оргтехніки. Електромагнітне випромінювання і поля від відеодисплейних терміналів. Можливі електромагнітні випромінювання і поля. Іонізуюче випромінювання. Оптичне випромінювання. Випромінювання і поля радіочастотного діапазону. Електростатичні поля. Шум, пов'язаний із ВДТ. Параметри освітлення робочого місця і робочого приміщення. Виробниче середовище. Температура і вологість у приміщенні. Вимір концентрації іонів у повітрі робочої зони. Наявність мікробних тіл і інших забруднювачів у повітрі робочої зони. Використання принтерів. Вимоги до режимів праці і відпочинку користувачів ВДТ.

Електробезпека. Поняття “електробезпека”, “електротравма” та “електро-травматизм”. Електротравматизм в Україні. Особливості електротравматизму. Дія електричного струму на людину. Електричні травми місцеві та загальні (електричні удаres). Причини летальних наслідків від дії електричного струму. Фактори, що впливають на наслідки ураження електричним струмом. Сила струму. Величина напруги. Опір тіла людини проходженю струму. Вид та частота струму. Тривалість та шлях протікання струму через людину. Індивідуальні особливості людини. Допустимі значення струмів і напруг. Класифікація приміщень за ступенем небезпеки ураження електричним струмом. Причини електротравм: дотик до нормальструмоведучих частин, до нормальнонеструмоведучих частин, що потрапили під напругу внаслідок пошкодження ізоляції, виникнення електричної дуги між струмоведучими частинами і тілом людини, потрапляння в зону розтікання струму в землі. Системи засобів і заходів безпечної експлуатації електроустановок : Система технічних засобів, що реалізуються в конструкції електроустановок, система електрозахисних засобів, система організаційних заходів. Організація безпечної експлуатації електроустановок.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Кодекс законів про працю.
2. Закон України «Об охороні труда» от 21.11.2002 г.
3. Закон України «Об обеспечении санитарного и эпидемиологического благополучия населения» от 24.02.1994 г.

4. Закон України «Об обязательном государственном социальном страховании от несчастных случаев на производстве и профессиональных заболеваний, которые привели к утрате трудоспособности» от 23.09.1999 г.
5. Кодекс цивільного захисту України від 02.10.2012 р.
6. ГОСТ 12.0.003-74 ССБТ «Опасные и вредные производственные факторы. Классификация».
7. ГОСТ 12.1.003-83 ССБТ «Шум. Общие требования безопасности».
8. ГОСТ 12.1.005-88 ССБТ «Общие санитарно-гигиенические требования к воздуху рабочей зоны».
9. ГОСТ 12.1.007-76 ССБТ «Вредные вещества. Классификация и общие требования к безопасности».
10. ГОСТ 12.1.012-90 ССБТ «Вибрационная безопасность. Общие требования».
11. ГОСТ 12.1.030-81 ССБТ «Электробезопасность. Защитное заземление, зануление».
12. ГОСТ 12.4.011-89 ССБТ «Средства защиты работников. Общие требования и классификация».
13. ДНАОП 0.00-1.07-94 «Правила строительства и безопасной эксплуатации сосудов, которые работают под давлением».
14. ДНАОП 0.00-1.08-94 «Правила строительства и безопасной эксплуатации паровых и водонагревательных котлов».
15. ДНАОП 0.00-1.21-98 «Правила безопасной эксплуатации электроустановок потребителей»
16. . ДНАОП 0.00-2.24-05 «Перечень работ повышенной опасности».
17. ДНАОП 0.00-4.09-07 «Типовое положение о комиссии по вопросам охраны труда предприятия».
18. ДНАОП 0.00-4.21-04 «Типовое положение о службе охраны труда».
19. ДБН В.2.5-28-2006 Естественное и искусственное освещение.
20. ДСТУ 2293-99 «Охрана труда. Термины и определения основных понятий».
21. ДСТУ 2300-93 «Вибрация. Термины и определения».
22. ДСТУ 2325-93 «Шум. Термины и определения».
23. ДСТУ 3038-95 «Гигиена. Термины и определения основных понятий».
24. Жидецкий В.Ц. Джигирей В.С. Мельников О.В. Основи охорони праці. Підручник. – Вид.5-е, доп. – Львів: Афіша, 2002. – 350 с.
25. Купчик М.П., Гандзюк М.П. Степанець І.Ф. та ін. Основи охорони праці. – К.: Основа, 2000. – 416 с.
26. Беликов А.С., Рабич Е.В., Шлыков Н.Ю. Основы охраны труда. Учебник для студентов высших учебных заведений образования Украины III-IV уровня аккредитации / Под ред. д.т.н., проф. Беликова А.С. – Днепропетровск: Свидлер, 2006 – 461 с.
27. Ткачук К.Н., Халімовський М.О., Зацарний В.В. Основи охорони праці. Підручник. Вид. 2-е, доп. / под. ред. Ткачука К.Н. і Халімовського М.О. – К.: Основа, 2006 – 448 с.
28. Гандзюк М.П., Желібо Є.П., Халімовський М.О. Основи охорони праці: Підручник. 4-е вид. / За ред.. Гандзюка М.П. – К.: Каравела, 2008. – 384 с.
29. Беликов А.С., Полищук С.З., Петренко А.О., Петренко В.О., Кушнир Е.Г., Полищук А.С. «Моделирование и оптимизация микроклиматических условий и параметров систем жизнеобеспечения помещения». Монография. Днепропетровск, изд-во ЧМП «Экономика» 2013 г. – 176 с.
30. Калда Г.С., Шевеля В.В., Беліков А.С., Килимник О.М. «Захист від радіоактивного та електромагнітного випромінювання» / Навчальний посібник. Камянець-Подільський, вид-во ФОП Сисин Я.І., 2013р. – 448с.
31. Беликов А.С., Калда Г.С., Пилипенко А.В., Соколов И.А., Рагимов С.Ю. «Радиационная безопасность зданий и сооружений с учетом инновационных направлений в строительстве» / Учебник для студентов ВУЗов. Днепропетровск, изд-во «Середняк Т.К.» 2013 г. – 367 с.

32. Беликов А.С., Сафонов В.В., Нажа П.Н., Чалый В.Г., Шлыков Н.Ю., Шаломов В.А., Рагимов С.Ю. «Охрана труда в строительстве» / Учебник для студентов ВУЗов. Днепропетровск, изд-во ООО «Основа» 2014 г. – 592 с.
33. Бєліков А.С., Сафонов В.В., Гадяев С.Г., Левченко А.І., Дмитрюк С.П. Маладика І.Г. та інші «Охорона праці в агропромисловому комплексі України» / Підручник для ВНЗ. Черкаси, вид. Чабаненко Ю.А. 2014 г. – 646 с., гриф «МОНУ»;
34. Бєліков А.С., Шаломов В.А. Болібрух Б.В. та інші «Охорона праці» / Підручник для ВНЗ. м.Дніпро. Вид. Арбуз. 2019 г. – 545 с., гриф «МОНУ»;
35. Бєліков А.С., Пилипенко О.В., Болібрух Б.В., Доронін Є.В. та інші «Основи пожежної безпеки» / Підручник для ВНЗ. м.Дніпро, 2019 г. – 589с.

Допоміжна

1. И.М. Трахтенберг, М.М. Коршук Гигиена труда и производственная санитария. Киев 1997.
2. Е.И. Гончарук Общая гигиена. К. ВШ. 1991.
3. С.В. Алексеев, В.Р. Усенко Гигиена труда. М. «Медицина» 1988.
4. ДСН 3.3.6.042-99 Санитарные нормы микроклимата производственных помещений
5. В.І. Жидацький та інші. Практикум із охорони праці, -Львів, 2000
6. Я.В. Крушельницька. Фізіологія і психологія праці. Навчальний посібник. К, КНЕЧ, 2002.
7. Л.А. Катренко, Ю.В. Кіт Ю.В, І.П. Постуж, Охорона праці. Навч. посібник. Суми, 2007.

КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ ВСТУПНИХ ТЕСТОВИХ ВИПРОБУВАНЬ

Оцінювання знань вступників на вступному випробуванні здійснюється за шкалою від 100 до 200 балів по зазначеній дисципліні. Вступне випробування включає тестове завдання з дисципліни, що налічує 15 питань. На кожне завдання пропонується 5 фіксованих відповідей, тільки одна відповідь є правильною.

Протягом фіксованого часу вступнику належить виконати запропоновані тестові завдання. На виконання завдань надається 60 хвилин.

Усі відповіді повинні бути занесені до основного поля аркуша відповідей. Вступник повинен записати цифрами номер відповіді навпроти відповідного питання, що відповідає правильній, на його думку, відповіді.

Якщо вступник зробив помилку на основному полі аркуша відповідей, необхідно виправити їх, скориставшись полем для виправлення помилок, яке розташовано в правій частині аркуша відповідей. Для виправлення відповідей, які вступник вважає за неправильні, необхідно закреслити відповідні прямокутники у межах позначок під цифрами, що відповідають правильним, на думку вступника, відповідям на полі для виправлення помилок. Надані відповіді в межах поля для виправлення помилок будуть зараховані замість відповідних, поданих на основному полі для відповідей.

Таблиця оцінювання тестових завдань

Номери тестових завдань	Правильна відповідь, кількість балів	Невірна відповідь (або немає відповіді), кількість балів	Максимальна кількість балів
1, 2, 3, 4, 5, 6, 7	4	0	28
8, 9, 10, 11, 12, 13	8	0	48
14, 15	12	0	24
Разом: 15			100

Результат вступного випробування розраховується:

$$100 + PT;$$

де РТ - сума балів, отриманих за результатами тестування.

За результатами вступного випробування приймальна комісія приймає рішення про участь у конкурсі та рекомендацію до зарахування до академії. Кількість місць для зарахування на навчання визначається ліцензованим обсягом.

Зарахування вступників на навчання здійснює Приймальна комісія ПДАБА.

Відповідальний секретар

Приймальної комісії

Є.Л. Юрченко